

L'olivereta' tampoc no arrela

Refredades ja des de fa mesos les expectatives aixecades per la hipotètica vertebració d'una olivera que unís en un sol tronc les tres esquerres catalanes, quedava encara per veure si era possible bastir una *olivereta*. És a dir, faltava saber si hi havia alguna possibilitat que IC i ERC arribessin a algun tipus d'acord o col·laboració. Alguns elements esdevinguts en els darrers mesos havien desencadenat els pronòstics. Primer va ser l'arribada a la cúpula d'ERC de Josep Lluís Carod Rovira, que va significar una reconciliació del renovat partit independentista amb el món progressista de Catalunya. Després, la ruptura entre Iniciativa i Izquierda Unida, amb la posterior sortida del sector anguitista, va alliberar la formació de Rafael Ribó de les seves dependències estatals que limitaven clarament el seu marge d'actuació política a Catalunya. ERC i IC es trobaven, doncs, en principi, en un espai coincident, el de l'esquerra nacional.

Però no solament era la proximitat ideològica el que podia fer pensar que podria haver-hi aproximacions. S'havia dit també que territorialment eren formacions compatibles: els mapes d'implantació de les dues formacions podrien ser sumables. Iniciativa té una forta presència la rodalia de Barcelona, un territori on a ERC li costa entrar, mentre que els independentistes gaudeixen d'una implantació més àmplia a la resta del país. Seria erroni convertir això en una suma entre una esquerra metropolitana i una esquerra rural, perquè no és així, però sí que és cert que els mapes, posats damunt una taula, devien quadrar.

Però la política no es fa amb tiralínies ni es pot dissenyar en un despatx. La realitat ha demostrat que és molt més complexa. Els contactes més o menys discrets que havien iniciat IC i ERC per començar a estudiar àmbits de col·laboració han acabat en gairebé res, i per poc no acaben com el rosari de l'aurora. Dirigents d'ambdues formacions han celebrat dues reunions, la darrera fa poques setmanes. Sobre la taula van sortir dues propostes: una, provinent dels independentistes, d'estudiar possibles col·laboracions en l'àmbit de les eleccions europees,

i una altra, proposada des de les files d'IC, d'estudiar un possible pacte a les eleccions municipals per fer una candidatura conjunta a Barcelona. El que era una conversa exploratòria, pocs dies després apareixia com a certa a la premsa. La filtració, tot i que pot semblar anecdòtica, ha servit per constatar el malestar que generen propostes d'aquest tipus entre les bases respectives, però sobretot ha demostrat la desconfiança que encara hi ha entre les dues formacions. Les dues parts s'acusen mútuament d'haver filtrat la proposta de pacte.

Amb aquest clima, la setmana passada es van reunir Carod i Ribó. La trobada va servir per constatar que, més enllà de les bones relacions personals, la distància entre les dues formacions és més que notable i que el pes de les respectives tradicions polítiques pesa molt. La tradició separa els dos partits per exemple en el tema de les relacions estatals. Seguint la seva tradició històrica, Iniciativa no pensa renunciar a mantenir algun tipus de referent estatal, tot i que probablement no serà únic i que en cap cas no es repetirà el model de relacions que hi havia amb IU. Es a dir, no hi haurà vinculació estatutària. Aquest fet és vist amb desconfiança per ERC, que hi veu una reedició de la supeditació de caràcter estatal. Un segon exemple de discrepància està

en la política d'aliances a Catalunya. Mentre que Rafael Ribó continua defensant la unitat de totes les esquerres catalanes, ERC no vol saber res de cap aliança amb el PSC.

Cap d'aquests dos exemples comporta discrepàncies ideològiques o programàtiques ni pressuposa dos projectes incompatibles de país. Però tant Ribó com Carod coincideixen a pensar que ara com ara no es donen les condicions per anar gaire més enllà d'una relació cordial i periòdica. Entre d'altres coses perquè el que paralitza de debò ambdues formacions és que qualsevol precipitació pugui donar ales als grups escindits de cada partit. Però aquest és un problema de temps, que, com anuncien les enquestes, quedarà resolt l'endemà de les primeres eleccions que hi hagi, quan les urnes deixin cadascú al seu lloc. ■

PERE MARTÍ

“Els contactes més o menys discrets que havien iniciat IC i ERC per a estudiar àmbits de col·laboració han acabat en gairebé res i per poc no acaben com el rosari de l'aurora.”